

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2006. gada 26. janvārī*

Lieta T-364/03

Medici Grimm KG, Rodgava Hainhauzena [*Rodgau Hainhausen*] (Vācija), ko pārstāv R. Maklīns [*R. MacLean*], *solicitor*, un E. Gibelss [*E. Gybels*], advokāts, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv M. Bišops [*M. Bishop*], pārstāvis, kam palīdz G. Berišs [*G. Berrisch*], advokāts,

atbildētāja,

ko atbalsta

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv N. Kans [*N. Khan*] un T. Šarfs [*T. Scharf*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

persona, kas iestājusies lietā,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību, kas celta atbilstoši EKL 235. pantam un EKL 288. panta otrajai daļai par prasītājai nodarītā kaitējuma novēršanu Padomes 1998. gada 3. novembra Regulas (EK) Nr. 2380/98, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1567/97, ar ko tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva Ķīnas Tautas Republikā ražoto ādas rokassomu importam (OV L 296, 1. lpp.), ko daļēji atcēla ar Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. jūnija spriedumu lietā *Medici Grimm*/Padome (T-7/99, *Recueil*, II-2671. lpp.), atpakaļejošā spēka neesamības dēļ.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs I. Legāls [*H. Legal*], tiesneši P. Mengoci [*P. Mengozzi*] un I. Višņevska-Bjalecka [*I. Wiszniewska-Białecka*], sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 14. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Atbilstošās tiesību normas

- ¹ Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kas grozīta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 2331/96 (OV L 317, 1. lpp.) un ar Padomes 1998. gada 27. aprīļa Regulu (EK)

Nr. 905/98 (OV L 128, 18. lpp.) (turpmāk tekstā — “pamatregula”), ar kuru nosaka tās tiesību normas, kuras ir piemērojamas Kopienā dempinga jautājumā šīs lietas faktu laikā, proti — 1998. gada 6. novembrī — datumā, kad stājās spēkā Padomes 1998. gada 3. novembra Regula (EK) Nr. 2380/98, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1567/97, ar ko tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva Ķīnas Tautas Republikā ražoto ādas rokassomu importam (OV L 296, 1. lpp.).

- 2 Pamatregulas 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Antidempinga nodevu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus.”

- 3 Pamatregulas 11. panta 3. punktā ir noteikts:

“Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas vai pēc dalībvalsts pieprasījuma, vai pēc kāda eksportētāja vai importētāja pieprasījuma, ar noteikumu, ka pēc galīgā pasākuma ieviešanas ir pagājis attiecīgs laikposms vai vismaz viens gads, vai pēc Kopienas ražotāju pieprasījuma, kurā ir ietverti pietiekami pierādījumi, kas pamato nepieciešamību pēc šāda starpposma pārskata, var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt [antidempinga] pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārbaudi uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka zaudējumi turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu

vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

Ja izmeklēšanas pasākumus veic, ievērojot šo punktu, Komisija cita starpā var apsvērt, vai ar dempingu un zaudējumiem saistītie apstākļi ir ievērojami mainījušies un vai esošie pasākumi nodrošina cerētos rezultātus un novērš zaudējumus, kas ir konstatēti iepriekš saskaņā ar 3. pantu. Šajā sakarā, pieņemot galīgo lēmumu, ņem vērā visus būtiskos un pienācīgi dokumentētos pierādījumus.”

4 Šī paša panta 5. punktā ir noteikts:

“Šīs regulas būtiskos noteikumus par procedūrām un izmeklēšanas veikšanu, izņemot tos, kas attiecas uz termiņa ierobežojumiem, piemēro visiem pārskatiem, ko veic, ievērojot 2., 3. un 4. punktu. Visus šādus pārskatus veic ātri un parasti pabeidz 12 mēnešu laikā, sākot no pārskata uzsākšanas dienas.”

5 Šī paša panta 6. punktā ir precizēts:

“Pārskatus, ko veic, ievērojot šo pantu, uzsāk Komisija pēc konsultēšanās ar Konsultatīvo komiteju. Atkarībā no pārskata rezultātiem Kopienas institūcija, kas atbild par pasākumu ieviešanu, pasākumus atceļ vai turpina, ievērojot 2. pantu, vai atceļ, turpina vai groza, ievērojot 3. un 4. pantu. [...]”

6 Šī paša panta 8. punktā ir noteikts:

“Neatkarīgi no 2. punkta importētājs var pieprasīt atmaksāt iekasētās nodevas, ja izrādās, ka dempinga starpība, uz kuras pamata maksātas nodevas, ir likvidēta vai samazināta līdz līmenim, kas ir zemāks par līmeni, no kura sāk piemērot spēkā esošās nodevas.

Pieprasot atmaksāt antidempinga nodevas, importētājs iesniedz Komisijai iesniegumu. Iesniegumu iesniedz caur to dalībvalsti, kuras teritorijā preces tika laistas brīvā apgrozībā, sešu mēnešu laikā, sākot no datuma, kad kompetentās iestādes attiecīgi noteica piemērojamo galīgo nodevu apmēru, vai sākot no datuma, kurā tika pieņemts galīgais lēmums iekasēt pagaidu nodevas. Dalībvalstis tūlīt nosūta iesniegumu Komisijai.

[..]”

Prāvas priekšvēsture

7 Šī prāva ir radusies strīda ietvaros starp prasītāju un Komisiju un Padomi Regulas Nr. 2380/98 spēkā stāšanās rezultātā.

8 1996. gadā Komisija uzsāka antidempinga procedūru par Ķīnas Tautas Republikā ražotu ādas rokassomu importu (OV 1996, C 132, 4. lpp.). Nedz prasītāja, kura

importēja ādas rokassomas, kuras ražoja *Lucci Creation Ltd* — Honkongā dibināta sabiedrība, kurai piederēja ražošanas iekārtas Ķīnā un kura tikai pēc prasītājas pieprasījuma ražoja ādas rokassomas Kopienai — nedz *Lucci Creation* nepiedalījās Komisijas [veiktajā] izmeklēšanā.

- 9 Ar 1997. gada 3. februāra Regulu (EK) Nr. 209/97, ar ko tiek noteikta pagaidu antidempinga nodeva dažu Ķīnas Tautas Republikā ražotu ādas rokassomu importam (OV L 33, 11. lpp.), kas stājās spēkā 1997. gada 4. februārī, Komisija šim importam noteica maksimālo pagaidu antidempinga nodevu 39,2 % apmērā.
- 10 Ar Padomes 1997. gada 1. augusta Regulu (EK) Nr. 1567/97, ar ko tiek noteikta galīgā antidempinga nodeva Ķīnas Tautas Republikā ražotu ādas rokassomu importam un pārtraukta procedūra par Ķīnas Tautas Republikā ražotu plastmasas un auduma rokassomu importu (OV L 208, 31. lpp.), kas stājās spēkā 1997. gada 3. augustā, Padome noteica galīgo maksimālo antidempinga nodevu 38 % apmērā Ķīnas Tautas Republikā ražotu ādas rokassomu importam. *Lucci Creation* netika piemēroti individuāli noteikumi, jo tā procedūrā nepiedalījās, un tās produktiem, kurus Kopienā importēja prasītāja, piemēroja antidempinga nodevas atlikušo vērtību 38 % apmērā. Prasītāja neapstrīdēja Regulu Nr. 1567/97.
- 11 1997. gada 13. septembrī, proti, sešas nedēļas pēc Regulas Nr. 1567/97 publicēšanas, pēc tam, kad liels skaits Ķīnas Tautas Republikas ražotāju un eksportētāju bija kontaktējušies ar Komisiju, prasot piešķirt tiem individuālus noteikumus, un, kaut gan Komisija vairs nevarēja ņemt vērā šos pieprasījumus, jo tie tika iesniegti pēc sākotnējā izmeklēšanā noteiktā termiņa, Komisija publicēja paziņojumu, kurā tā aicināja ražotājus un eksportētājus sniegt ziņas par faktiem, kas pamatotu ar Regulu Nr. 1567/97 (OV C 278, 4. lpp.) noteikto antidempinga pasākumu starposmu

pārbaudes procedūras uzsākšanu. *Lucci Creation* — kā ražotāja un eksportētāja — atbildēja uz šo aicinājumu, iesniedzot Komisijas prasīto informāciju.

- 12 1997. gada 13. decembrī Komisija publicēja paziņojumu (OV C 378, 8. lpp.), ar kuru formāli tika uzsākta ar Regulu Nr. 1567/97 noteikto antidempinga pasākumu starpposmu pārbaude, kaut gan, pirmkārt, pamatregulas 11. panta 3. punktā noteiktais viena gada termiņš, sākot skaitīt no galīgā pasākuma ieviešanas [brīža], kas šajā gadījumā ir Regulas Nr. 1567/97 pieņemšana 1997. gada 1. augustā, pēc kura importētāji vai eksportētāji var prasīt Komisijai starpposmu pārbaudi, to pamatojot ar pierādījumiem, vēl nebija iestājies, un, otrkārt, ne ar kādu apstākļu maiņu nevarēja pamatot Komisijas pārbaudes uzsākšanu (Pirmās instances tiesas 2000. gada 29. jūnija spriedums lietā T-7/99 *Grimm/Padome*, *Recueil*, II-2671. lpp., turpmāk tekstā — “spriedums *Medici Grimm I*”, 83. punkts). Tomēr Komisija savā paziņojumā norādīja, ka pārbaude ir aprobežojusies ar jautājumu par individuālo noteikumu piešķiršanu ražotājiem un eksportētājiem. Apstiprinātais izmeklēšanas periods bija tāds pats, kāds bija noteikts procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 1567/97, proti, laikposms no 1995. gada 1. aprīļa līdz 1996. gada 31. martam (turpmāk tekstā — “izmeklēšanas periods”).
- 13 Šīs jaunās izmeklēšanas laikā ādas rokassomu importam, kuram netika piemēroti individuālie noteikumi saskaņā ar Regulu Nr. 1567/97, turpināja piemērot antidempinga nodevas atlikušo vērtību 38 % apmērā.
- 14 Šīs pašas izmeklēšanas laikā prasītāja vairākkārt rakstveidā norādīja Komisijai uz to, ka ir svarīgi piešķirt atpakaļejošu spēku Regulai, kuru pieņems šīs izmeklēšanas noslēgumā, it īpaši tādēļ, ka tās laikā izmantotie dati attiecās uz to pašu periodu, kāds bija minēts sākotnējā izmeklēšanā, kuras rezultātā [savukārt] tika pieņemta Regula Nr. 1567/97. Šī paša iemesla dēļ prasītāja tāpat vairākkārt pieprasīja Komisijai atmaksāt antidempinga nodevas, kuras tā bija samaksājusi kopš 1997. gada 3. augusta, kas ir Regulas Nr. 1567/97 spēkā stāšanās datums. Tāpat tā izskaidroja,

ka tā nebija sākusi atmaksāšanas procedūru saskaņā ar pamatregulas 11. panta 8. punktu, jo tā domāja, ka jaunos pasākumus piemēros ar atpakaļejošu spēku.

- 15 1998. gada 17. augustā prasītāja Vācijas muitas iestādēs saskaņā ar pamatregulas 11. panta 8. punktu tomēr iesniedza pirmo iesniegumu par nodevu atmaksāšanu par summu 1 046 675,81 Vācijas marku (DEM) apmērā, kas atbilda summai, ko tā līdz šim datumam bija samaksājusi antidempinga nodevās.
- 16 Iepriekšēji atbildot ar 1998. gada 14. septembra vēstuli, Komisija informēja prasītāju par to, ka piecpadsmit maksājumi par kopējo summu DEM 406 755,77 ir veikti pirms sešu mēnešu perioda, skaitot no šī pirmā iesnieguma iesniegšanas brīža, un tāpat tos nevar ņemt vērā, piemērojot pamatregulas 11. panta 8. punktu.
- 17 1998. gada 27. augusta dokumentā par galīgo informāciju Komisija apstiprināja, ka prasītājai un *Lucci Creation* tiek piemērota 0 % dempinga starpība, un noraidīja prasītājas iesniegumu attiecībā uz pārskatīto nodevu apmēra piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.
- 18 1998. gada 3. novembrī Padome pieņēma Regulu Nr. 2380/98, no kuras izriet, ka attiecībā uz prasītājas iestajiem *Lucci Creation* produktiem izmeklēšanas periodā nav ticis konstatēts nekāds dempings un ka tādējādi *Lucci Creation* bija tiesības uz individuālu 0 % dempinga starpības piemērošanu. Tomēr Padome noraidīja prasību par atpakaļejošo spēku, pamatojot savu nostāju, pirmkārt, ar pārbaudes ietvaros

veiktās izmeklēšanas rezultātā veikto pasākumu uz nākotni vērsto raksturu un, otrkārt, ar faktu, ka “tādējādi tiktu netaisnīgi atlīdzināts eksportētājiem, kuriem šīs izmeklēšanas rezultātā tiek piemērota nodeva, kas ir zemāka par antidempinga nodevas atlikušo vērtību, tādēļ, ka tie nav nav sadarbojušies sākotnējās izmeklēšanas laikā”.

- 19 1998. gada 3. decembrī prasītāja Vācijas muitas iestādēs iesniedza otru iesniegumu par nodevu atmaksāšanu par summu DEM 409 777,34, kas atbilda summai, kāda laikposmā no 1998. gada 18. augusta līdz 6. novembrim bija samaksāta antidempinga nodevās.
- 20 1999. gada 12. janvārī prasītāja cēla Pirmās instances tiesā prasību lietā *Medici Grimm I*, kurā tika taisīts spriedums.
- 21 2000. gada 24. janvārī Komisija pieņēma lēmumu par diviem iesniegumiem par antidempinga nodevu atmaksu, kurus prasītāja bija iesniegusi līdz šim datumam. Šajā lēmumā vienkopus tika apvienoti iesniegumi par nodevu atmaksu par kopējo summu DEM 1 049 697,38, un tajā tika noraidīti iesniegumi DEM 406 755,77 apmērā, jo šīs nodevas bija samaksātas par darbībām, kuras bija veiktas pirms sešu mēnešu perioda, skaitot no iesnieguma par nodevu atmaksu datuma.
- 22 Ap 2000. gada 30. martu Vācijas muitas iestādes bija veikušas pirmo antidempinga nodevu atmaksu prasītājam par summu DEM 682 385,46. Šī summa bija tāda, kāda norādīta Komisijas 2000. gada 24. janvāra lēmumā, atskaitot atvilkumu, ko Vācijas iestādes ieturēja prasītājas importa deklarāciju pārbaudes rezultātā.

- 23 Ap 2000. gada 2. jūniju Vācijas muitas iestādes atmaksāja papildu summu DEM 229 502,16, ko veidoja pārrēķinātās nodevas par laikposmu no 1998. gada 17. februāra līdz 5. novembrim. Šī atmaksa tomēr bija provizoriska un pakļauta nosacījumam, ka Komisijas 2000. gada 24. janvāra lēmuma 4. punktā noteiktā lēmuma pārskatīšanas procedūra tiks īstenota. Tātad 2000. gada 6. jūnijā prasītāja iesniedza trešo iesniegumu par nodevu atmaksu par šo summu.
- 24 2000. gada 29. jūnijā Pirmās instances tiesa pasludināja spriedumu lietā *Medici Grimm I*. Ar šo spriedumu Pirmās instances tiesa atcēla Regulas Nr. 2380/98 2. pantu, jo Padome attiecībā uz prasītājas *Lucci Creation* produktu importu nebija izdarījusi visus secinājumus no pārbaudes izmeklēšanas rezultātiem.
- 25 Pēc tam, kad tika konstatēts, ka Komisija pārbaudes uzsākšanu nevarēja pamatot ne ar kādu apstākļu maiņu, Pirmās instances tiesa norādīja, ka Komisija bija nolēmusi izmantot to pašu izmeklēšanas periodu, kāds bija pamatā galīgo nodevu ieviešanai ar Regulu Nr. 1567/97. No minētā tā secināja, ka Padome bija nevis uzsākusi spēkā esošo pasākumu pārskatīšanu, bet gan faktiski bija atsākusi sākotnējo procedūru. Tā rezultātā iestādes nevarēja atsaukties uz pārskata procedūras struktūru un mērķiem, [tādējādi] liekot šķērsli prasītājas iesniegumam par individuālās 0 % likmes, kas tai piešķirta ar Regulu Nr. 2380/98, piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.
- 26 Tāpat Tiesa nosprieda, ka Kopienu iestādes, kuras pārbaudes gaitā veiktās izmeklēšanas ietvaros ir konstatējušas, ka iztrūkst viens no faktoriem, pamatojoties uz kuriem tika noteiktas galīgās antidempinga nodevas, nevarēja turpināt uzskatīt, ka pamatregulas 1. pantā noteiktie nosacījumi Regulas Nr. 1567/97 pieņemšanas laikā ir tikuši izpildīti un ka komerciālie aizsardzības pasākumi pret *Lucci Creations* produktu importu Kopienā ir bijuši nepieciešami. Iestādēm, konstatējot, ka *Lucci Creation* izmeklēšanas perioda laikā nav veikusi dempingu, vajadzēja piešķirt šim secinājumam atpakaļejošu spēku.

27 Tādējādi Pirmās instances tiesa daļēji atcēla Regulu Nr. 2380/98, ciktāl Padome nebija piešķirusi atpakaļejošu spēku grozījumiem par prasītājas *Lucci Creation* produktu importam uzlikto antidempinga nodevas likmi. Tomēr Pirmās instances tiesa saglabāja spēkā šo Regulu, kamēr iestādes veiks sprieduma izpildei nepieciešamos pasākumus.

28 Par šo spriedumu netika iesniegta apelācija.

29 2001. gada 22. janvārī Komisijas iesniegtā Regulas, kas groza Regulu Nr. 1567/97, priekšlikuma rezultātā Padome, lai izpildītu sprieduma *Medici Grimm I* [prasības], pieņēma Regulu (EK) Nr. 133/2001, kas groza Regulu (EK) 1567/97, kas attiecas uz dažu antidempinga pasākumu piemērošanas datumu attiecībā uz Ķīnas Tautas Republikā ražoto ādas rokassomu importu (OV L 23, 9. lpp.).

30 Ar Regulas Nr. 133/2001 1. pantu Regulas Nr. 1567/97 3. pants tiek papildināts ar šādu daļu:

“Attiecībā uz ādas rokassomām, ko ražoja *Lucci Creation Ltd* un ievada *Medici Grimm KG* [..], sākot no 1997. gada 3. augusta, tiek piemērota nulles likmes nodeva.” [Neoficiāls tulkojums]

31 Šī Regula ir stājusies spēkā 2001. gada 26. janvārī.

- 32 Ap 2001. gada 9. februāri pēc Regulas Nr. 133/2001 pieņemšanas Vācijas muitas iestādes veica divas papildu atmaksas DEM 16 068,60 apmērā un DEM 120 369,64 apmērā, kas atbilda summai par maksājumiem, kas ieturēti saistībā ar antidempinga nodevu, kas prasītājam bijuši jāmaksā par periodu līdz 1998. gada 17. februārim, pārvērtēšanu.
- 33 Līdz 2001. gada 19. februārim Vācijas muitas iestādes bija veikušas pēdējo atmaksu DEM 425 115,90 apmērā.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 34 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 31. oktobrī, prasītāja cēla šo prasību.
- 35 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 16. februāri, Komisija lūdza [atļauju] iestāties šajā tiesvedībā Padomes atbalstam. Ar 2004. gada 6. maija rīkojumu Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanos lietā.
- 36 Ar 2004. gada 18. jūnija vēstuli Komisija informēja Pirmās instances tiesu, ka tā atsakās iesniegt iestāšanās rakstu, bet iestāsies lietā mutvārdu procesa ietvaros.
- 37 Pēc tiesneša referenta ziņojuma Pirmās instances tiesa (ceturtā palāta) nolēma sākt mutvārdu procesu.

38 2005. gada 14. septembra tiesas sēdes laikā tika uzklausi lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un viņu atbildes uz Pirmās instances tiesas mutvārdu jautājumiem.

39 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atzīt prasību par pieņemamu;

— atzīt, ka saskaņā ar EKL 288. panta otro daļu Padome ir atbildīga par zaudējumiem, kas tai ir nodarīti, un piespriest Padomei atlīdzināt tai zaudējumus par kopējo summu EUR 168 315 vai jebkādu citu summu, ko Pirmās instances tiesa atzīs par piemērotu;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

40 Padomes prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

41 Komisija prasa Pirmās instances tiesai noraidīt prasību.

Par pieņemamību

Lietas dalībnieku argumenti

- 42 Padome, formāli neizvirzot iebildi par nepieņemamību atbilstoši Pirmās instances tiesas Reglamenta 114. pantam, ar atsevišķu dokumentu tomēr apgalvo, ka prasība nav pieņemama. Prasības pieteikums neatbilstot Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 21. panta pirmās daļas un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām divu iemeslu dēļ.
- 43 Pirmkārt, prasītāja nav iesniegusi pietiekamus faktus, lai varētu identificēt tādu Kopienu tiesību aktu vai rīcību, ar ko varēja tikt radīti zaudējumi, norādot secīgi: Regulu Nr. 2380/98, Padomes nolaidību, “Padomes prettiesisko rīcību Regulas Nr. 2380/98 pieņemšanas laikā” vai antidempinga nodevu “saglabāšanu”. Nevienā no gadījumiem tā nav precizējusi iemeslu, kā dēļ tas [gadījums] veido pietiekami būtisku to aizsargājošās tiesību normas pārkāpumu, un iemeslu, kura dēļ tai ar to ir nodarīts zaudējums.
- 44 Otrkārt, prasītāja nav iesniegusi pietiekamus precizējumus par tiesību normu vai normām, kuru/kuras Padome ir pārkāpusi. Prasība ir pamatota vienlaikus “ar [pamatregulas] 1. un 15. pantu, 11. panta 3. punktu, 7. panta 1. punktu, 9. panta 4. punktu un — vispārīgi — ar “pamatregulas piešķirto aizsardzību””. Tajā prasītāja attiecībā uz katru tiesību normu nav paskaidrojusi nedz, kā tieši Padome to ir pārkāpusi, nedz arī veidu, kādā tā bijusi domāta viņas interešu aizsargāšanai.
- 45 Prasītāja uzskata, ka tās prasība ir pieņemama. Pirmkārt, zaudējumi tika nodarīti Regulas Nr. 2380/98 pieņemšanas rezultātā un, precizāk, Padomes atteikuma izdarīt secinājumus no pārbaudes ietvaros veiktās izmeklēšanas rezultātiem dēļ. Otrkārt,

pārkāptā Kopienu tiesību norma ir tiesiski pietiekami identificēta. Runa ir par pamatregulas 1. panta 1. punktu; citas pamatregulas normas, kuras ir norādītas prasības pieteikumā (7. panta 1. punkts, 9. panta 4. punkts un 11. panta 5. punkts), ir minētas tikai tādēļ, ka, pēc prasītājas domām, tās ir pamatregulas 1. panta 1. punktā noteiktā pamatprincipa pamatā.

- 46 Tā piebilst, ka Padomes izvirzītais absolūtais šķērslis [tiesas procesam] ir jānoraida, ņemot vērā Reglamenta 46. panta 1. punkta c) apakšpunktu, jo Padome formāli nav izvirzījusi prasījumu atzīt prasību par nepieņemamu, kam Padome nepiekrīt, norādot, ka tās prasījums par prasības noraidīšanu ir pietiekams.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 47 Ievadā ir jāatzīmē, ka formāli šī prasība ir celta pret Padomi, nevis pret Kopieni. Tomēr saskaņā ar pastāvīgo judikatūru pats fakts, ka pret iestādi tiek celta prasība, kura, pamatojoties uz EKL 288. panta otro daļu, vērsta uz to, lai noteiktu Kopienas ārpuslīgumisko atbildību, pamatojoties uz zaudējumiem, ko nodarījusi Kopienas iestāde, nevar izraisīt prasības nepieņemamību. Šāda prasība ir jāuzskata par tādu, kas ir celta pret Kopieni, kuru pārstāv šī iestāde (Tiesas 1989. gada 9. novembra spriedums lietā 353/88 *Briantex* un *Di Domenico*/EEK un Komisija, *Recueil*, 3623. lpp., 7. punkts, un Pirmās instances tiesas 2002. gada 10. aprīļa spriedums lietā T-209/00 *Lamberts*/Ombuds, *Recueil*, II-2203. lpp., 48. punkts).
- 48 Attiecībā uz Padomes izvirzītā absolūtā šķēršļa pieņemamību, lai gan Reglamenta 46. panta 1. punkta c) apakšpunktā noteikts, ka iebildumu rakstā ir jābūt ietvertiem atbildētāja prasījumiem, šajā pantā netiek nodalīti prasījumi par prasības

pieņemamību un prasījumi par prasības pamatotību. Ar šo pantu no atbildētāja netiek prasīts, lai savos prasījumos tas papildus sava iebildumu raksta galvenajā daļā izvērstajiem argumentiem precizētu, kādēļ Pirmās instances tiesai vajadzētu prasību pieņemt vai noraidīt.

- 49 Šajā gadījumā Padome nepārprotami sava iebildumu raksta galvenajā daļā ir norādījusi, ka tā uzskata, ka prasība ir jānoraida kā nepieņemama, un minētā raksta prasījumos — ka tā prasa Pirmās instances tiesai noraidīt prasību. Tādējādi prasītājas arguments par Padomes izvirzītā absolūtā šķēršļa nepieņemamību ir jānoraida (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2000. gada 24. februāra spriedumu lietā T-145/98 *ADT Projekt/Komisija, Recueil*, II-387. lpp., 67. un 69. punkts). Katrā ziņā Padomes izvirzītais šķērslis tiesas procesam ir absolūts, un to tiesa var izskatīt pēc savas ierosmes.
- 50 Tādējādi ir jāpārbauda Padomes izvirzītais absolūtais šķērslis [tiesas procesam].
- 51 Saskaņā ar Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama Pirmās instances tiesai saskaņā ar minēto Statūtu 53. panta pirmo daļu, un Pirmās instances tiesas Reglamenta 44. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktu ikvienā prasības pieteikumā ir jānorāda prasības priekšmets, prasījumi un jābūt ietvertam izvirzīto pamatu kopsavilkumam. Šai norādei jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un lai Pirmās instances tiesa varētu lemt par prasību. Lai prasības pieteikumu varētu atzīt par pieņemamu nolūkā nodrošināt tiesisko drošību un pienācīgu tiesas spriešanu, pamata faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, uz kuriem prasība pamatota, jāizriet — vismaz kopsavilkuma veidā, tomēr saskaņoti un saprotami — no paša prasības pieteikuma teksta (Pirmās instances tiesas 1997. gada 6. maija spriedums lietā T-195/95 *Guérin automobiles/Komisija, Recueil*, II-679. lpp., 20. punkts, un 2005. gada 3. februāra spriedums lietā T-19/01 *Chiquita Brands u.c./Komisija, Krājums*, II-315. lpp., 64. punkts).

- 52 Lai izpildītu šīs prasības, prasības pieteikumā par to zaudējumu atlīdzināšanu, ko, iespējams, radījusi Kopienas iestāde, jābūt ietvertiem pierādījumiem, kuri ļautu identificēt rīcību, kurā prasītājs vaino iestādi, iemesliem, kuru dēļ tas uzskata, ka pastāv cēloņsakarība starp rīcību un, iespējams, ciesto zaudējumu, kā arī šī zaudējuma raksturam un apmēram (Pirmās instances tiesas 1990. gada 10. jūlija spriedums lietā T-64/89 *Automec/Komisija*, *Recueil*, II-367. lpp., 73. punkts, un sprieduma iepriekš minētajā lietā *Chiquita Brands u.c./Komisija* 65. punkts).
- 53 Šajā gadījumā jautājums ir tikai par Padomei pārvestās rīcības identificēšanu.
- 54 Runājot par Padomes tiesību aktu, ar kuru radīti zaudējumi, no lietas materiāliem un īpaši no prasības pieteikumā un replikā sniegtajām norādēm skaidri izriet, ka runa ir par Regulas Nr. 2380/98 pieņemšanu un, it īpaši, par Padomes atteikumu šajā regulā izdarīt visus secinājumus no tās pamatā esošās izmeklēšanas rezultātiem. Tādējādi Padomes izvirzītais absolūtais šķērslis [tiesas procesam], pamatojoties uz tiesību akta, kā rezultātā ir nodarīti zaudējumi, neidentificēšanu, ir jānoraida.
- 55 Runājot par pārkāptās tiesību normas identifikāciju, tas tā ir, ka prasības pieteikumā ir norādīts ne tikai pamatregulas 1. panta 1. punkts, bet arī tās 7. panta 1. punkts, tās 9. panta 4. punkts un tās 11. panta 5. punkts, precizējot, ka “šie noteikumi ir domāti, lai aizsargātu indivīdus no tā, ka tiek piemērotas patvaļīgas un nepamatotas antidempinga nodevas tad, kad nav atbilstmes trīs būtiskiem kritērijiem”. Tomēr prasītāja savā replikā ir precizējusi, ka viņa ir izvirzījusi tikai pamatregulas 1. panta 1. punkta pārkāpumu un ka citi prasībā minētie šīs regulas noteikumi pieminēti, tikai lai ilustrētu ar šo pantu noteikto pamatprincipu. Ņemot vērā šo faktu un uzskatot, pirmkārt, ka pamatregulas 1. panta 1. punkta pārkāpumu prasītāja ir izvirzījusi savā prasībā, un, otrkārt, ka ir pieļaujams, ka prasītājs savu prasību precizē replikas stadijā (šajā sakarā skat. Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedumu lietā 25/62 *Plaumann/Komisija*, *Recueil*, 197., 224. lpp.), Padomes izvirzītais absolūtais šķērslis par Padomes pārkāptās tiesību normas neidentificēšanu arī ir jānoraida.

- 56 Turklāt no lietas materiāliem ir redzams, ka Padome varēja nodrošināt savu aizstāvību gan attiecībā uz tai pārmesto nelikumīgo rīcību, gan — it kā pārkāpto tiesību normu.
- 57 No iepriekš minētā izriet, ka prasība ir pieņemama.

Par lietas būtību

- 58 Vispirms Pirmās instances tiesa atzīst, ka šī prasība ir prasība par kaitējuma atlīdzināšanu, pamatojoties uz EKL 235. pantu un EKL 288. panta otro daļu.
- 59 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās EKL 288. panta otrās daļas nozīmē ir atkarīga no visu nosacījumu kopuma, proti, iestādēm pārmestās rīcības prettiesiskuma, zaudējumu esamības un cēloņsakarības starp attiecīgo rīcību un minēto zaudējumu (Tiesas 1982. gada 29. septembra spriedums lietā 26/81 *Oleifici Mediterranei/EEK*, *Recueil*, 3057. lpp., 16. punkts, un Pirmās instances tiesas 2005. gada 16. marta spriedums lietā T-283/02 *EnBW Kernkraft/Komisija*, Krājums, II-913. lpp., 84. punkts).
- 60 Ja viens no šiem nosacījumiem nav izpildīts, prasība ir jānoraida kopumā, pat nepārbaudot pārējos ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanās nosacījumus (sprieduma iepriekš minētajā lietā *EnBW Kernkraft/Komisija* 85. punkts).

- 61 Šajā gadījumā nav strīda, ka no prasītājas puses Padomei pārvestās rīcības prettiesiskums, proti, Regulas Nr. 2380/98 pieņemšana, nepiešķirot atpakaļejošu spēku prasītājas importētajiem *Lucci Creation* produktiem piemērotās antidempinga nodevas apmēra gozījumiem, ir ticis noteikts ar spriedumu *Medici Grimm I* un ka saskaņā ar šī sprieduma 87. punktu tāpat ir ticis atzīts pamatregulas 1. panta 1. punkta pārkāpums no Padomes puses.
- 62 Tomēr šis apstāklis nav pietiekams, lai uzskatītu, ka ir izpildīts pirmais nosacījums, lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība par attiecīgajai iestādei pārvestās rīcības prettiesiskumu. Runājot par šo nosacījumu, judikatūrā tiek prasīta attiecīgās tiesību normas, ar kuru indivīdiem tiek piešķirtas tiesības, pietiekami būtiska pārkāpuma atzīšana (Tiesas 2000. gada 4. jūlija spriedums lietā C-352/98 P *Bergaderm* un *Goupil/Komisija, Recueil*, I-5291. lpp., 42. punkts).
- 63 Tā kā divi nosacījumi, kas ir saistīti ar izvirzītās tiesību normas raksturu un tās pārkāpuma nopietnību, ir kumulatīvi, šīs lietas apstākļos no paša sākuma ir jāpārbauda jautājums par to, vai Padomes rīcība veido pietiekami būtisku pamatregulas 1. panta 1. punkta pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

- 64 Prasītāja norāda, ka kritērijs tam, lai atzītu, ka Kopienas tiesību pārkāpums ir pietiekami būtisks, ir tāds, ka attiecīgā Kopienas iestāde acīmredzamā un nopietnā veidā ir pārkāpusi tai piešķirtās rīcības brīvības robežas. Gadījumā, ja šai iestādei ir niecīga rīcības brīvība vai tā nepastāv, pietiek tikai ar Kopienas tiesību pārkāpumu vien, lai konstatētu pietiekami būtiska pārkāpuma pastāvēšanu.

- 65 Šajā gadījumā Padome varēja tikai izdarīt secinājumus no saviem rezultātiem un piešķirt atpakaļejošu spēku veiktajiem pasākumiem, nepastāvot nekādi rīcības brīvībai. Pirmās instances tiesa jau ir lēmusi par šo jautājumu sprieduma lietā *Medici Grimm I* 85. un 86. punktā. Tādējādi ar spriedumu lietā *Medici Grimm I* tiek atzīts, ka Padomei nebija diskrecionārās varas, lai izņemtu, vai izdarīt vai neizdarīt visus secinājumus no pārbaudes, un tāpēc vienkāršs Kopienu tiesību pārkāpums ir pietiekams, lai atzītu pietiekami būtiska pārkāpuma pastāvēšanu.
- 66 Ar trīs papildu faktiem tiek ilustrēts, ka Padomei tad, kad tā pieņēma Regulu Nr. 2380/98, bija necīga rīcības brīvība vai tās nebija vispār. Pirmkārt, šai regulai bija ierobežota piemērošanas joma un apjoms. Otrkārt, veiktā pārbaude neparedzēja ekonomiskās politikas izvēli no iestāžu puses un tātad necīgu vai nekādu rīcības brīvību ārpus Ķīnas eksportētāju, kuri piedalījās izmeklēšanā, eksporta cenas pārbaudes. Tieši pretēji, izmeklēšanas perioda, kas sākotnēji tika apstiprinātas Regulas Nr. 1567/97 pieņemšanai, atsākšana darbību padarīja pielīdzināmu administratīvam procesam, izslēdzot parasto politikas izvēli, kas ietilptu parastas pārskata procedūras kompetencē. Treškārt, Regula Nr. 2380/98 tika ierobežota, izdarot secinājumus no informācijas, kuru prasītāja un *Lucci Creation* iesniedza Komisijai tās izmeklēšanas ietvaros, analīzes.
- 67 Pakārtoti prasītāja piebilst, ka Padome katrā ziņā acīmredzami un nopietni ir pārkāpusi tās rīcībā esošās rīcības brīvības robežas. Ar pamatregulu piešķirtās aizsardzības neievērošana ir bijusi acīmredzama, jo Padome nav ņēmusi vērā izmeklēšanas rezultātu sekas, paredzot slēgt pārbaudes izmeklēšanu, pamatojoties uz pamatregulas 11. panta 3. punktu, lai izvairītos no šīm izmeklēšanas rezultātu sekām, kaut gan faktiski veiktā procedūra bija [uzskatāma] par sākotnējās izmeklēšanas atsākšanu.
- 68 Ar pamatregulu piešķirtās aizsardzības pārkāpumu padziļināja trīs faktori. Pirmkārt, prasītāja lūdza vērst Padomes uzmanību uz to, ka atteikums piešķirt atpakaļejošu

spēku Regulas Nr. 2380/98 rezultātiem nebija saderīgs ar pamatregulas lietderību. Otrkārt, šī atteikuma sekas attiecībā uz prasītāju bija paredzamas, tomēr Padome tās noraidīja kā nesvarīgas. Treškārt, izvēlei par sākotnējās izmeklēšanas perioda atsākšanu vajadzēja vērst Padomes uzmanību uz procedūras neparasto raksturu, un tai vajadzēja noprast, ka Regula Nr. 2380/98 tiks pieņemta, lai vērstos pret īpašu apstākļu kopumu, attiecībā uz kuriem varēja uzskatīt, ka tiem būs īpašas sekas.

- 69 Turklāt Padomes izvirzītie iemesli, lai pamatotu savu atteikumu izpildīt pārbaudes rezultātu prasības, bija līdzvērtīgi pilnvaru nepareizai izmantošanai.
- 70 Katrā ziņā, ņemot vērā šīs lietas faktus, Padomes rīcība ietvēra pietiekami būtisku Kopienų tiesību pārkāpumu, jo Padome apzinājās, ka informācija par sākotnējās izmeklēšanas periodu nekad iepriekš nav tikusi izmantota, lai veiktu izmeklēšanu pārbaudes ietvaros, iepriekš jau bija pieņemti antidempinga pasākumi ar atpakaļejošu spēku un grūtības, ar kurām Padome sastapās, nebija nozīmīgas šo tiesību aktu likumības izvērtēšanai.
- 71 Padome iebilst, ka, ja Pirmās instances tiesa uzskatītu, ka tā ir pārkāpusi prasītāju aizsargājošu tiesību normu, šis pārkāpums nav pietiekami būtisks. Kopienų tiesību pārkāpuma pietiekami būtiska vai nebūtiska rakstura izvērtējums ir jāveic, īpaši ņemot vērā (at)risināmo situāciju sarežģītību, tekstu piemērošanas vai interpretācijas grūtības un, vēl jo vairāk, rīcības brīvību, kāda piemīt strīdīgā tiesību akta sastādītājam. Turklāt noteicošais kritērijs, lai atzītu, ka Kopienų tiesību pārkāpums ir pietiekami būtisks, ir tāds, ka attiecīgā Kopienų iestāde acīmredzamā un nopietnā veidā ir pārkāpusi tai piešķirtās rīcības brīvības robežas. Gadījumā, ja šai iestādei ir

tikai necīga rīcības brīvība vai tās vispār nav, pietiek tikai ar Kopienų tiesību pārkāpumu vien, lai konstatētu pietiekami būtiska pārkāpuma pastāvēšanu.

- 72 Šajā gadījumā Padome uzskata, ka tai bija rīcības brīvība attiecībā uz jautājumu par Regulas Nr. 2380/98 atpakaļejošo spēku.
- 73 Padome uzsver, pirmkārt, ka tās nostāja [jautājumā] par Regulas Nr. 2380/98 atpakaļejošo spēku tika pieņemta procesa, ar kuru pēc dalībvalstu pieprasījuma tika uzsākta pārbaudes ietvaros veiktā izmeklēšana, noslēgumā, un, otrkārt, ka šīs regulas pieņemšanas dēļ prasītāja nokļuva situācijā, kura ir daudz izdevīgāka nekā tad, ja šī izmeklēšana nebūtu tikusi uzsākta. Pārbaudes ietvaros veiktās izmeklēšanas uzsākšana tādējādi bija pilnīgi diskrecionārs akts, ar kura palīdzību prasītāja varēja iegūt atlīdzību, kuru tai nebūtu tiesības pieprasīt, ja minētā izmeklēšana nebūtu uzsākta. Fakti, ka iestādes prasītājam nepiešķīra tālāku atlīdzību, nevar uzskatīt par pietiekami būtisku pārkāpumu, lai tā rezultātā iestātos Kopienų ārpuslīgumiskā atbildība saskaņā ar EKL 288. panta otro daļu.
- 74 Pakārtoti Padome izvirza trīs papildu argumentus. Pirmkārt, lēmums par Regulas Nr. 2380/98 atpakaļejošo spēku ietver vērtējuma detaļu, proti, vai pārbaudes ietvaros veiktās izmeklēšanas apstākļi pieļauj vai pamato atkāpi no vispārīgās normas, saskaņā ar kuru pasākumi, kurus veic pārbaudes ietvaros veiktu izmeklēšanu rezultātā, ir vērsti tikai uz nākotni. Otrkārt, Padome nav apzināti neņēmusi vērā pārbaudes izmeklēšanas rezultātus. Tā apsvēra, vai bija iespējams piešķirt atpakaļejošu spēku Regulai Nr. 2380/98, zinot, ka pārskatīšanas ietvaros veiktā sākotnējo datu atkārtota izmantošana ir bijusi bezprecedenta un ka ir bijis skaidrs, ka rezultāti neattiecas uz vēlāku periodu. Tomēr tā nonāca pie secinājuma par šāda risinājuma neiespējamību, ņemot vērā pārskatīšanas jautājumā piemērojamos noteikumus un nepastāvot līdzīgam precedentam. Tā nevarēja paredzēt, ka Pirmās instances tiesa

nebūs ar to vienisprātis. Tā kā šis bija īpašs gadījums, varbūtība kļūdīties bija lielāka. Turklāt, atsakot piešķirt atpakaļejošu spēku, tā vienkārši vēlējās nediskriminējošā veidā piemērot pamatregulu situācijai, attiecībā uz kuru šajā regulā nebija noteikts risinājums; tiesību normas piemērošana pēc analogijas būtu ļoti sarežģīta. Treškārt, fakts, ka prasītāja vērsa iestāžu uzmanību uz sekām, kādas būs Regulas Nr. 2380/98 atpakaļejošā spēka neesamības gadījumā, ir nebūtisks, īpaši tādēļ, ka iestādes nebija ignorējušas šo brīdinājumu, bet gan vienkārši bija nonākušas pie cita secinājuma.

- 75 Nav notikusi nekāda pilnvaru nepareiza izmantošana, jo piemērošanu ar atpakaļejošu spēku noraidīja pārbaudes procedūras noslēgumā pieņemto, uz nākotni vērsto pasākumu rakstura dēļ un Regulu Nr. 2380/98 nepieņēma tikai vai vismaz galvenokārt tādēļ, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts.
- 76 Šajā gadījumā Padomes rīcība tātad ietvēra tikai “pieeju, kas ir kļūdaina, bet kas ir piedodama sakarā ar neatrisinātu tiesību jautājumu”, kā dēļ nevar iestāties Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība EKL 288. panta otrās daļas nozīmē.
- 77 Komisija tiesas sēdes laikā norādīja, ka šajā gadījumā, pieņemot Regulu Nr. 2380/98, Padome vienkārši un pēc savas iniciatīvas ir ieviesusi korekcijas Regulas Nr. 1567/97 pārāk stingrajā un bargajā piemērošanā, lai atbalstītu tādu lietas dalībnieku kā prasītāju. Tā kā pamatregula neietver nevienu noteikumu par procedūras atsākšanu (no jauna), pārbaudes izmeklēšana tika uzsākta pamatregulas 11. panta 3. punkta ietvaros. Turklāt judikatūrā ir atzīta iestāžu plašā diskrecionārā vara attiecībā uz izmeklēšanas perioda izvēli. Tātad iestādes vienkārši domāja veikt spēkā esošo pasākumu pārskatīšanu. Tikai ar spriedumu lietā *Medici Grimm I* tika parādīts, ka šajā gadījumā nebija piemērojami pamatregulas noteikumi par pārskatīšanu. Tā kā te bija runa par jauniem un īpašiem apstākļiem, no tā nevarēja secināt, ka Padome, šādi rīkojoties, acīmredzami vai nopietni nebūtu ievērojusi savas diskrecionārās varas

robežas. Tātad šajā gadījumā nav pietiekami noteikta Kopienu tiesību pārkāpuma, lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība.

Pirmās instances tiesas vērtējums

78 Šajā gadījumā apgalvotā prettiesiskā rīcība pēc būtības izriet no tā, ka Regulā Nr. 2380/98 Padome nav izdarījusi visus secinājumus no pārbaudes ietvaros veiktās izmeklēšanas rezultātiem par prasītājas importētajiem *Lucci Creations* produktiem, nepiešķirot atpakaļejošu spēku grozījumiem attiecībā uz antidempinga nodevas likmi, kas piemērota šiem importiem.

79 Pastāvīgajā judikatūrā un, kā to atzīmējusi prasītāja, noteicošais kritērijs, lai atzītu, ka Kopienu tiesību pārkāpums ir pietiekami būtisks, ir tas, ka attiecīgā Kopienu iestāde acīmredzamā un nopietnā veidā ir pārkāpusi tai piešķirtās rīcības brīvības robežas. Gadījumā, ja šai iestādei ir niecīga rīcības brīvība vai tās vispār nav, pietiek tikai ar Kopienu tiesību pārkāpumu vien, lai konstatētu pietiekami būtiska pārkāpuma pastāvēšanu (spriedums iepriekš minētajā lietā *Begarderm* u *Goupil*/Komisija, 41.–44. punkts, un spriedums iepriekš minētajā lietā *EnBW Kernkraft*/Komisija, 87. punkts). To, ka iestādes darbība veido tādu pārkāpumu, kura rezultātā atbilstoši EKL 288. pantam var iestāties Kopienas atbildība, īpaši ļauj secināt konstatējums, ka analogiskos apstākļos prātīga un rūpīga pārvaldes iestāde šādu pārkāpumu nebūtu izdarījusi (Pirmās instances tiesas 2001. gada 12. jūlija spriedums apvienotajās lietās T-198/95, T-171/96, T-230/97, T-174/98 un T-225/99 *Comafrika* un *Dole Fresh Fruit Europe*/Komisija, *Recueil*, II-1975. lpp., 134. punkts).

- 80 Šajā sakarā Kopienas sistēmā par Kopienas ārpuslīgumisko atbildību tāpat tiek ņemta vērā (at)risināmo situāciju sarežģītība un tekstu piemērošanas vai interpretācijas grūtības (Tiesas 1996. gada 5. marta spriedums apvienotajās lietās C-46/93 un C-48/93 *Brasserie du pêcheur* un *Factortame*, *Recueil*, I-1029. lpp., 43. punkts, un Tiesas 2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-312/00 P Komisija/*Camar* un *Tico*, *Recueil*, I-11355. lpp., 52. punkts).
- 81 Turklāt no Kopienų tiesībām atvasinātā privātpersonu tiesību aizsardzība nevar būt atšķirīga atkarībā no tā, vai zaudējumus radījusī iestāde ir valsts vai Kopienų iestāde (sprieduma iepriekš minētajā lietā *Bergaderm* u *Goupil*/Komisija, 41. punkts). Tādējādi ir jāatzīst, ka, sekojot tiesvedības paraugam attiecībā uz dalībvalstu atbildību par Kopienų tiesību pārkāpumu, lai noteiktu, vai Kopienų iestādes izdarītais Kopienų tiesību pārkāpums ir pietiekami būtisks, Kopienų tiesai, kurā ir iesniegta prasība par zaudējumu atlīdzību, ir jāņem vērā visi tie fakti, kas raksturo tai [izskatīšanai] iesniegto situāciju, un ka starp šiem faktiem īpaši tiek minēta pārkāptās tiesību normas skaidrības pakāpe un precizitāte un iespējamās tiesību kļūdas tīšais vai nepiedodamais raksturs (pēc analogijas skat. Tiesas 2000. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-424/97 *Haim*, *Recueil*, I-5123. lpp., 43. punkts, un Tiesas 2003. gada 4. decembra spriedumu lietā C-63/01 *Evans*, *Recueil*, I-14447. lpp., 86. punkts).
- 82 Pirmkārt, šajā gadījumā ir jānosaka, vai Padomei Regulas Nr. 2380/98 pieņemšanas laikā bija rīcības brīvība attiecībā uz jautājumu par atpakaļejošo spēku saistībā ar grozījumiem antidempinga nodevas likmei, kas tika piemērota *Lucci Creations* produktu importam.
- 83 Pirmās instances tiesa sprieduma lietā *Medici Grimm I* 87. punktā ir nospriedusi, ka, tā kā Kopienų iestādes pārbaudes izmeklēšanas ietvaros bija konstatējušas, ka iztrūkst viens no faktiem, uz kura pamata tika piemērotas antidempinga galīgās nodevas, nevarēja arī uzskatīt, ka pamatregulas 1. pantā minētie nosacījumi tika izpildīti Regulas Nr. 1567/97 pieņemšanas laikā un ka bija vajadzīgi komerciālie aizsardzības pasākumi pret *Lucci Creations* eksportu Kopienā. Šādos apstākļos iestādēm bija pienākums izdarīt visus secinājumus no apstiprinātās izmeklēšanas

perioda izvēles un, tā kā tās konstatēja, ka *Lucci Creation* nav veikusi dempingu minētajā periodā, tām attiecībā uz šīs izmeklēšanas rezultātu vajadzēja piešķirt atpakaļejošu spēku.

84 No tā izriet, ka, tā kā Padome ir atzinusi, ka *Lucci Creation* nav veikusi nekādu dempingu izmeklēšanas periodā, tai nebija tiesību piemērot antidempinga nodevu prasītājas veiktajam šo produktu importam. Tādējādi juridiski tai nebija nekādas rīcības brīvības un tai vajadzēja piešķirt atpakaļejošu spēku grozījumiem attiecībā uz šādas nodevas likmi.

85 Padomes pretējo argumentāciju par pārbaudes ietvaros veiktās izmeklēšanas noslēgumā pieņemto pasākumu uz nākotni vērsto raksturu nevar pieņemt. Pirmās instances tiesa spriedumā lietā *Medici Grimm I* ir nospriedusi, ka, tā kā apstiprinātais pārbaudes ietvaros veiktās izmeklēšanas periods līdz Regulas Nr. 2380/98 pieņemšanai bija tāds pats, kāds bija noteikts procedūrā, kuras rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 1567/97, runa ir bijusi nevis par pārskatīšanas procedūru, bet gan par sākotnējās izmeklēšanas atsākšanu.

86 Turklāt fakts, ka izmeklēšanas uzsākšana, kuras rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 2380/98, varēja būt politisks solis, kas ietilpa Padomes diskrecionārajā izvēlē, pieņemot, ka tas tā ir, nav būtisks, jo šī izvēle nekādi nevarēja ietekmēt saskaņā ar pamatregulu Padomei uzliktos pienākumus.

87 Tomēr Padomes rīcības brīvības trūkums attiecībā uz Regulas Nr. 2380/98 atpakaļejošo spēku nav pietiekams, lai uzskatītu, ka šajā gadījumā ir noticis pamatregulas 1. panta 1. punkta pārkāpums, kas ir pietiekami būtisks, lai iestātos

Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība. Otrkārt, vēlreiz ir jāņem vērā (at)risināmās situācijas sarežģītība, tekstu piemērošanas vai interpretācijas grūtības, pārkāptās tiesību normas skaidrības pakāpe un precizitāte un izdarītās tiesību kļūdas tišais vai nepiedodamais raksturs.

- 88 Šajā gadījumā Padome norāda pēc būtības, ka tā ir izdarījusi kļūdu, kas ir piedodama, [jo] šī gadījuma apstākļi ir bijuši bezprecedenta un ka tad, kad tā izvēlējās nepiešķirt atpakaļejošu spēku Regulai Nr. 2380/98, tā rikojās labticīgi.
- 89 Šajā sakarā ir jāatzīmē, ka, pirmkārt, kā no Regulas Nr. 2380/98, tā no procedūras kopumā līdz tās pieņemšanai izriet, ka iestādes ir uzskatījušas, ka tās ir uzsākušas pārbaudes izmeklēšanu, nevis atsākušas sākotnējo procedūru. Tikai, sākot ar spriedumu lietā *Medici Grimm I*, juridiskais stāvoklis tika noskaidrots un iestāžu izraudzītā procedūra — pārkvalificēta.
- 90 Otrkārt, no pārbaudes jautājumā piemērojamiem principiem un, it īpaši, no pamatregulas 11. panta 6. punkta izriet, ka pārbaudes izmeklēšanas noslēgumā pieņemtie pasākumi ir uz nākotni vērsti un dažu pārskatāmo Regulu iespējamais atpakaļejošais spēks tika pieļauts, tikai pastāvot noteiktiem ierobežotiem nosacījumiem, kas šajā gadījumā nebija izpildīti. Turklāt nebija līdzīga precedenta.
- 91 Treškārt, no Regulas Nr. 2380/98 deviņpadsmitā apsvēruma otrās daļas ir skaidri redzams, ka Padome nav ignorējusi prasītājas līdz Regulas Nr. 2380/98 pieņemšanai iesniegtos argumentus attiecībā uz tās atpakaļejošo spēku, bet ka pēc to izskatīšanas tā ir nonākusi pie cita secinājuma.

- 92 Ceturtkārt, pat ja Regulas Nr. 2380/98 pieņemšana pati par sevi neietvēra ekonomiskās politikas izvēli, tomēr ar to tika izvirzīts juridiski sarežģīts jautājums, kam nebija juridiska precedenta un kas tika atrisināts tikai tad, kad Pirmās instances tiesa spriedumā lietā *Medici Grimm I* (iz)lēma par minētās regulas likumību.
- 93 Piektkārt, nav arī pierādīts, ka Padome būtu nepareizi izmantojusi pilnvaras. Saskaņā ar judikatūru Kopienų iestādes [izdots] tiesību akts šī iemesla dēļ ir nelikumīgs tikai tad, ja tas ir pieņemts tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts (Tiesas 1997. gada 25. jūnija spriedums lietā C-285/94 Itālija/Komisija, *Recueil*, I-3519. lpp., 52. punkts, un Pirmās instances tiesas 2001. gada 20. marta spriedums lietā T-52/99 *T. Port*/Komisija, *Recueil*, II-981. lpp., 53. punkts), un pilnvaru nepareizu izmantošanu var konstatēt, tikai pamatojoties uz objektīvām, atbilstīgām un saskanīgām pazīmēm (Pirmās instances tiesas 1996. gada 24. aprīļa spriedums apvienotajās lietās T-551/93, no T-231/94 līdz T-234/94 *Industrias Pesqueras Campos u.c./Komisija*, *Recueil*, II-247. lpp., 168. punkts, un sprieduma iepriekš minētajā lietā *T. Port*/Komisija 53. punkts).
- 94 Tomēr šajā gadījumā prasītāja nekādi nav pierādījusi, ka Padome atteica piešķirt atpakaļejošu spēku Regulai Nr. 2380/98 tikai vai vismaz galvenokārt, lai sasniegtu citus mērķus, nevis tos, uz kuriem iepriekš norādīts.
- 95 Tieši pretēji, Padome atteicās piešķirt atpakaļejošu spēku Regulai Nr. 2380/98 nevis tikai vai galvenokārt tādēļ, lai tos importētājus, kuri nepiedalījās sākotnējā izmeklēšanā, sodītu un liegtu tiem priekšrocību iegūt savu [samaksāto] antidempinga nodevu atmaksu, bet gan tāpēc, ka no tāda faktiskā un juridiskā konteksta, kādu to pamatoti varēja uztvert tajā laikā, Padome uzskatīja, ka patiesībā tā bija pārbaudes izmeklēšana un ka tās noslēgumā veicamie pasākumi varēja būt tikai uz nākotni vērsti. Regulas Nr. 2380/98 8. apsvērumā minētā sākotnējā izmeklēšanas perioda izmantošana ātrākas [norises] dēļ un šīs izmantošanas kvalificēšana par “īpašu” tostarp norādīja, ka iestādes bija pārliecinātas, ka tās veic pārskatīšanu.

- 96 Turklāt Padomes izvirzītais pamatojums atteikumam piešķirt atpakaļejošu spēku Regulai Nr. 2380/98, kas minēts šī spriedums 18. punktā, nav būtisks, lai analizētu iespējamo pilnvaru nepareizas izmantošanas pastāvēšanu. Pat ja šis pamatojums neapstrīdami ir neveikls, tas ir tikai otršķirīgs salīdzinājumā ar galveno izvirzīto pamatojumu, kas pats par sevi ir pietiekams un saskaņā ar kuru pārbaudes procedūras, kuru ietvaros Padome rīkojās, pēc savas iedabas ir uz nākotni vērstas.
- 97 Tādējādi pretēji tam, kā to apgalvo prasītāja, ņemot vērā apstākļus un nepastāvot jebkādam pretējam pierādījumam, nevar uzskatīt, ka Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras vai apzināti ir pārkāpusi pamatregulas 1. panta 1. punktu.
- 98 Šādos apstākļos nešķiet, ka Padome būtu pietiekami būtiskā veidā pārkāpusi pamatregulas 1. panta 1. punktu, lai varētu iestāties Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība. Prasītājas arguments tād ir jānoraida, un nav vajadzības pārbaudīt, vai šī noteikuma mērķis ir piešķirt tiesības privātpersonām.
- 99 Tā kā nosacījums par Kopienas ārpuslīgumiskās atbildības iestāšanos, kas ir saistīts ar attiecīgās iestādes rīcību, šajā gadījumā nav izpildīts, prasība ir jānoraida, nepārbaudot citus minētās atbildības iestāšanās nosacījumus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 100 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums nav labvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar atbildētājas prasījumiem.

101 Komisija, kas ir persona, kas iestājusies lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati, piemērojot Reglamenta 87. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (ceturtā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.**

Legal

Mengozi

Wiszniewska-Białecka

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 26. janvārī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

H. Legal